

Flusses; so ist wohl st. पिप्पलावती zu lesen VP. 183, N. 34.

पिप्पलि 1) f. = पिप्पली langer Pfeffer ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) वसिष्ठस्य पिप्पलि (viell. nom. n. von पिप्पलिन्) N. eines Sāman Ind. St. 3, 234, b.

पिप्पलिश्रोणि (पि० + श्रो०) f. N. pr. eines Flusses MĀR. P. 57, 22.

पिप्पलीका (von पिप्पली) f. eine best. Pflanze, = अश्वत्थी (अश्वत्थ इति = पिप्पल) RĪĀN. im ÇKDR.

पिप्पलीमूलीय adj. von पिप्पलीमूल (s. u. पिप्पल 3, b) gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

पिप्पलीय adj. von पिप्पल gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

पिप्पल f. N. pr. eines Mannes (Weibes?) gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

पिप्पिका f. Weinstein an den Zähnen TRĪ. 2, 6, 19. H. 632. — Vgl. पिटृक und जलपिप्पिका.

पिप्पिक m. ein best. Thier, viell. ein Vogel: शिखिश्चिकापिप्पिक-करुश्येनाश्च दक्षिणाः (sind von günstiger Vorbedeutung) VARĀH. BRH. S. 85, 38. — Vgl. पिप्पिका.

पिप्पटा s. पिप्पटा.

पिप्रीषा (vom desid. von प्री) f. das Verlangen Jmd etwas Liebes zu erweisen: पिप्रीषया न्यतयो ऽद्भुतदर्शनानि दित्सन्ति तुष्टिजननानि परस्पर-भ्यः VARĀH. BRH. S. 19, 10.

पिप्रीषु (wie eben) adj. Jmd zu erfreuen verlangend MBH. 2, 1296. पिप्रीषुस्तं सुतान् 7, 6855. HARIV. 2645.

पिप्रु m. N. pr. eines Dämons, welchen Indra überwindet und dessen Burgen er zerstört, RV. 1, 51, 5. 101, 2. 103, 8. 2, 14, 5. 4, 16, 13. अरन्धयो वैद्विन्याय पिप्रुम् 5, 29, 11. 6, 18, 8. 20, 7. 8, 32, 2. 10, 99, 11. 138, 8. — Viell. von प्र.

पिप्पु m. Mal am Körper AK. 2, 6, 4, 49. H. 615. अस्या चक्षुष भ्रुवोर्मध्ये सकृन्तः पिप्पुहृत्तमः । श्यामायाः पद्मसंकाशः N. 17, 5. ०कर्णा ein Mal am Ohre habend: श्वेतमजन् KĀṬH. 12, 13. Offenbar eine redupl. Form.

पिब (von 1. पी) adj. trinkend P. 3, 1, 137. — Vgl. त्रि०.

पिबवत् adj. eine Form des Zeitworts पिबति enthaltend AIR. BR. 3, 39. 4, 29.

पिब्द्, partic. पिब्दमान fest —, derb —, compact werdend oder seiend: ततः संवत्सरे योषितसंभव सा क्व पिब्दमानेवोदेयाय welche ordentlich fest geworden (aus der Flüssigkeit) hervorging ÇAT. BR. 1, 8, 1, 7. SĪJ.: धृतं स्रवती सुस्निग्धा. Könnte eine reduplicirte Form (von पद्) sein.

— आ dass.: उभे धुरौ वक्रैरापिब्दमानो ऽस्येनेव चरति द्विजानि: RV. 10, 101, 11.

पिब्दन् (vom vorherg.) adj. fest, derb, solid: विश्वा सु नो विश्वुरा पिब्दना वंसो ऽमित्रान्मुषकांश्च RV. 6, 46, 6. एष वसूनि पिब्दना पुरुषा यपिवां अति । अत्र शार्दुषु गच्छति 9, 15, 6. SV. liest पिब्दन्.

पिप्यारु (von पिप्य = पीप्य) adj. schmähend, höhrend, übelwollend Nir. 4, 25. बृहस्पते चयस इत्पियारुम् RV. 1, 190, 5. अग्नि वृत्रं वर्धमानं पिप्यारु-मपादमिन्द्र त्वसा जघन्थ 3, 30, 8. पिप्यारुणां प्रजां सीदति AV. 11, 2, 21.

पिप्याल (= प्रियाल und auch daraus entstanden) UṅĀDIS. 3, 76. m. N. eines Baumes, Buchanania latifolia Roxb.; n. die Frucht AK. 2, 4, 3, 15. H. 1142, Sch. MBH. 13, 635. HARIV. 12674. R. GORR. 2, 103, 8. 3, 17, 8. 76, 8. SUÇR. 1, 141, 14. 157, 1. 183, 8. 210, 19. ०मञ्जा 213, 11. ०बीज

2, 23, 2. 438, 21.

पिल्, पेल्लयति werfen Dhātup. 32, 65. schicken, antreiben KAVIKALPADR. im ÇKDR. — Vgl. पेल्ल्, विल्.

पिलि m. N. pr. eines Mannes SĀṆSK. K. 185, b, 1.

पिलिन्दवत्स (पि० + व०) m. N. pr. eines Zuhörers ÇĀkjamuni's BURN. Lot. de la b. l. 2. SCHIEFFNER, Lebensb. 271 (41).

पिलिप्लिन् adj. nach MAULDA. schlüpfzig VS. 23, 12.

पिलु m. ein best. Baum, = पीलु SUÇR. 2, 325, 8.

पिलुक m. desgl. ÇABDAR. im ÇKDR.

पिलुनी = मूर्वा RATNAM. bei WILS.; die richtigere Form पिलुपर्णी giebt ÇKDR. nach ders. Aut. — Vgl. पीलुपर्णी.

पिल् adj. tiefende Augen habend, m. tiefende Augen P. 5, 2, 33, VĀRTI. 2. AK. 2, 6, 2, 11. H. 461. an. 2, 435. MED. I. 31. HALĀJ. 2, 452. — Vgl. चिल्ल, चुल्ल.

पिल्लका (wohl von पिल्ल) f. Elephantenweibchen ÇABDAM. im ÇKDR.

1. पिप्रु, (पिप्रु), पिप्रैति Dhātup. 28, 143 (अवयवे)-gaṇa मुचादि zu P. 7, 1, 59. पिप्रैति: पिप्रैश, पिप्रैश; schmücken, auszieren, putzen; zubereiten, zurüsten, namentlich das Fleisch aushauen und zurechtschneiden; gestalten, bilden: पिप्रैश नाकं स्तुभिः RV. 1, 68, 10. मा अपिप्रैशन् 4, 33, 4. 1, 161, 10. पुरुत्रा वाचं पिपिप्रुर्वदन्तः 7, 103, 6. चमसान् 1, 161, 9. 3, 60, 2. यो वृषैरपिप्रैशुर्वनानि विश्वा 10, 110, 9. वष्टा वृषाणां पिप्रैशु 184, 1. वृषाणां पिप्रैशुवनानि विश्वा TBR. 3, 1, 1, 12 in Ind. St. 7, 269. विश्वा वः श्रीरधि तनुषु पिप्रैशे RV. 5, 37, 6. स्तुभिर्न्या पिप्रैशे 6, 49, 3. वधुः शुक्रेभिः पिप्रैशे किरणैः 2, 33, 9. यः पिप्रैशते सूनतभिः सुवीर्यम् 8, 19, 22. अग्र्यवेन पिप्रैशे यतो नभिः 9, 68, 4. pass.: (ब्रह्मगवी) पिप्रैशमाना, पिप्रैशिता AV. 12, 3, 36. partic. पिष्ट (n. = वृष NĀIGH. 3, 7): चमस AV. 19, 49, 8. (मारुतम्) गुणां पिष्टं रुक्मेभिर्ज्ञभिः RV. 5, 36, 1. पिष्टतां रशना VS. 21, 46. Nir. 8, 20. Vgl. auch पिप्रैशत.

— intens.: उप मा पेपिप्रैशतमः कृष्णं व्यक्तमस्थित (Sternen-)Schmuck tragend RV. 10, 127, 7. कृन्दःपते उपसा पेपिप्रैशानि AV. 8, 9, 12.

— अनु der Länge nach anbringen, — anheften: वष्टा पिप्रैश मध्यतो ऽनु वर्धन् AV. 14, 1, 60.

— अग्नि mit Schmuck bestecken, ausschmücken: वरा इवैद्वेतामो किरणैरग्नि स्वधाभिस्तन्वः पिपिप्रैशे RV. 5, 60, 4. अग्नि श्यावं न कर्शनैभिर्श्च नक्षत्रैः पिप्रैशो ध्यामिपिप्रैशन् 10, 68, 11. येभिः शिल्पैर्यामभ्यपिप्रैशतप्रजायति: TBR. 2, 7, 15, 2.

— आ verziern, (mit Farbe) schmücken: आ रोदसी विश्वपिप्रैशः पिप्रैशानाः RV. 7, 57, 3. इष्कुण्ठं रशना श्रौत पिप्रैशत 10, 33, 7.

— निस् heraussschälen (Fleisch aus der Haut): निश्मर्षणं ऋषवो गार्मपिप्रैशत RV. 1, 110, 8.

— वि, विपिप्रैशति (= विपुष्यति DURGA) Nir. 6, 11. पेश इति वृषनाम पिप्रैशतेर्विपिप्रैशतं भवति 8, 11; nach DURGA so v. a. विकसित oder bei Andern winnig als Schmuck angebracht.

2. पिप्रु (= 1. पिप्रु) f. Schmuck: पिशा गिरौ मधवन्गोभिर्श्चैस्त्वायतः शिशिदि राये अस्मान् RV. 7, 18, 2. — Vgl. विश्व०, मुक्र०, सु०.

पिप्रैश m. nach SĪJ. so v. a. रुरु Damhirsch: सिंहा इव नानदति प्रचैतसः पिशा इव सुपिप्रैशो विश्ववैदसः RV. 1, 64, 8. Vielleicht nach der Farbe so benannt; vgl. पिशङ्ग.